

nemlig modsatte os et uden nærmere Forklaring henstillet „samtidigt“, saa laa det for en meget stor Deel netop deri, at et saadant „samtidigt“ i Virkeligheden blev et „forinden“. Naar man altsaa skulde kunne gaae ind paa et „samtidigt“, saa maatte det være et saadant „samtidigt“, som ikke paa nogen Maade kunde blive et „forinden“, men som derimod maatte være et „bagefter“. Det er et saadant „samtidigt“, som i Virkeligheden er et „bagefter“, der her er foreslaaet, og saaledes vil det vise sig, mine Herrer, at der med Hensyn til dette Punkt ikke kan være nogen Grund til Mistanke, idet Mistanken vel kunde være imod et „samtidigt“, som var et „forinden“, men umuligt kan være mod et „samtidigt“, som er et „bagefter“.

Winther: Der er endnu en Grund, jeg kunde ønske at tilføie til Fordeel for Forslaget under Nr. 21; det er en oekonomisk Grund. Jeg troer nemlig, at, dersom vi lade § 4 blive staaende, kunde der meget let igjen blive indført en Censur med de deraf følgende Udgifter; dersom vi derimod efter Forslaget under Nr. 21 bortkaste denne Paragraph, ere vi ganske sikke paa, at Saadant ikke skeer. Derfor troer jeg, at man maa modsætte sig denne Paragraph.

Danfjer: Jeg troer dog, at Censur er slaaet ihjel ved Grundloven (Ja!).

J. N. Hansen: Jeg kan dog ikke lade den Uttring ganske hengaae. Mistanken, sagde den ærede Rigsdagsmand fra Njøge, kunde ikke reises mod et „Bagefter“, men, naar dette „Bagefter“ kun er i det Høieste en Time bagefter, saa kan dog vistnok Mistanken ogsaa rettes derimod, især naar man lægger Mærke til, at Beslaglæggelse kan finde Sted efter en Dommers Kjendelse, thi hvorlænge skulde det vel være inden en Dommers Kjendelse kan blive indhentet?

Danfjer: Det er netop den Omstændighed, at Justitsministeren ikke uden videre kan lade Bladet afhente og lægge op paa Loket, men først skal henvende sig til en Dommers, for at gjøre Beslaglæggelsen mulig, i Forening med, at Exemplaret først skal afleveres paa Politikammeret senest en Time efterat Ud-

leveringen har taget sin Begyndelse, som gjør det muligt, at Udbredelsen kan finde Sted, og som berøver en saadan Bestemmelse al forebyggende Charakter.

Winther: Jeg maa tillade mig en Bemærkning i Anledning af det Udtryk „Censur“, jeg før brugte; det var ikke rigtigt; jeg meente Politimesterens Medhjælper til at gennemsee Blade og Skrifter.

N. Sørensen: Jeg maa atter her fremføre de samme Bemærkninger som ved anden Behandling, at det er for mig det Samme, som om man herved vil faae en ny Censur forbeholdt, en foreløbig Beslaglæggelse, om ikke ligefrem, saa dog paa en saa nær Maade, som mulig; thi hvad er Hensigten, og hvad kan Hensigten være andet, end saa hastigt som muligt at standse Skriftets Udbredelse. Men hvorfor skal denne Strid finde Sted om Skriftets Udbredelse? Vil man ikke, at Skriftet udbredes, forinden det er dømt for ustrafværdigt, saa lad os have en ligefrem foreløbig Beslaglæggelse, en ligefrem Gjennemsyns-Censur, førend Skriftet udgaaer fra Trykkeriet; det kjende vi til; men, hvis man her vil opstille en saadan Mellemting, saa gjør man ikke Andet, end opvækker en Krig mellem Politiet og Kaserne om saadanne Skrifter, som paa en eller anden Maade kunde faae Ord for at indeholde noget Mistænkeligt, eller Noget, som burde overveies af Justitsministeren, hvorved der vil vækkes en Strid imellem disse Skriftets Hænder og Politiet om Skriftets Udbredelse. Det kan jo begynde at udbredes, men saa er Politiets Opsporing ude, for at faae fat paa det og lægge det under Beslag, Noget, som ikke kan Andet, end vække Misnoie og ny Strid mod den nærværende Trykkefrihedslov eller mod denne Lov om Pressens Brug.

Rettelser.

- Nr. 147 Sp. 2339 L. 5: „have funnet“ læs: „her kunne.“
 — — Sp. 2343 L. 9 f. n.: efter „er“ tilføies: „i.“
 — — Sp. 2344 L. 10: efter „paalagt“ tilføies: „for Fæstebøndernes Skyld“; L. 14: „afte“ udgaaer.
 — 148 Sp. 2350 L. 14 f. n.: „modarbejde“ læs: „modarbejder“.